

DIARI DE SESSIONS DE LA DIPUTACIÓ PERMANENT DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 771-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 5

Presidència del Molt Honorable Senyor Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 26 de juliol del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- I.** Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 6135/06, presentat pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant la qual se sol·licita la convocatòria de sessió plenària extraordinària. 42
- II.** Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 6209/06, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual se sol·licita la convocatòria de sessió plenària extraordinària. 46
- III.** Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 6211/06, presentat pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant el qual se sol·licita la convocatòria de sessió plenària extraordinària. 42
- IV. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE Núm. 6191/06**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa al patrimoni de les cambres agràries. 51
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, atès l'acord adaptat per la Mesa

i la Junta de Portaveus de sotmetre a la consideració de la Diputació Permanent l'escrit RGE núm. 6135/06, presentat pel Grup Parlamentari Popular, l'escrit RGE núm. 6209/06, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, l'escrit RGE núm. 6211/06, presentat pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant els quals se sol·liciten convocatòries de sessions plenàries extraordinàries, i el debat de la Proposició no de llei RGE núm. 6191/06, presentada del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, aquesta presidència ha convocat la Diputació Permanent, en compliment del que disposa l'article 55.4 del Reglament i del previst per l'article 24.4 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Abans d'entrar en el debat de l'ordre del dia agrairia que comunicassin si els assistents són membres titulars o si són suplents.

Sí, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Joan Huguet, titular.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gaspar Oliver substitueix Jaume Matas.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Maria Anna López substitueix Jaume Font.

EL SR. MARÍ I TUR (ANTONI):

Antoni Marí substitueix Josep Juan Cardona.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Joan Font substitueix Rosa Estaràs.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. Miguel Jerez substitueix Joan Flaquer.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Antonio Diéguez substitueix a Francisco Quetglas.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. El debat dels tres primers punts de l'ordre del dia es durà a terme de la següent forma: primerament intervindrà el grup parlamentari presentant, per defensar la proposta durant 10 minuts, a continuació intervindran els grups parlamentaris que estiguin a favor o en contra durant 10 minuts cadascun i el presentant de la proposta podrà intervenir en torn de rèplica durant 5 minuts. Si algun no intervengués ni a favor ni en contra podrà intervenir en torn de fixació de posicions per un temps de 5 minuts.

El debat de la Proposició no de llei es durà a terme conformement a l'establert per l'article 165 del Reglament de la Cambra.

Jo demanaria al Grup Parlamentari Popular, i a la vista que té dos punts, el punt primer i el punt tercer, si pogués defensar-los conjuntament.

Així començarem, si la resta també hi està d'acord, el punt primer i el tercer, com varem fer ja a la darrera sessió...

I. Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 6135/06, presentat pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant la qual se sol·licita la convocatòria de sessió plenària extraordinària.

III. Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 6211/06, presentat pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant el qual se sol·licita la convocatòria de sessió plenària extraordinària.

Per defensar la proposta del Grup Parlamentari Popular, de celebració d'una sessió plenària extraordinària, escrit RGE núm. 6135, i també la sessió plenària mitjançant l'escrit RGE núm. 6211, té la paraula per un temps de 10 minuts, el Sr. Joan Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, i sense que serveixi de precedent, seré molt breu, en el sentit que podria dir que les dues propostes es defensen amb els seus propis termes i, a més a més, anunciar que no tenim cap inconvenient a donar suport de manera entusiasta a la proposta presentada pel Grup Parlamentari Socialista, el contingut de la qual fa referència a temes de transcendència per a la nostra comunitat.

Dit això, dir també que veuran vostès que en la primera proposta que ha presentat el Grup Parlamentari Popular hi ha 11 preguntes, però també vull que quedi constància i també que quedi clar a aquesta Diputació Permanent, que mantindrem la paraula donada al plenari pel portaveu del Grup Parlamentari Popular de retirar totes les preguntes mentre no puguem arribar a un acord de conjugar els plens extraordinaris sol·licitats pel Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari Popular. Per tant, aquestes preguntes, si al final es decideix que cada petició de ple extraordinari es durà com a conseqüència final una celebració d'un ple extraordinari sol·licitat pel Grup Parlamentari Socialista, o dos, un ple extraordinari, o dos, sol·licitat pel Grup Parlamentari Popular independentment un de l'altre, nosaltres retirarem les preguntes. Si ells poden fer un ple extraordinari on es vegi el cinquanta per cent de les propostes presentades pel Grup Parlamentari Socialista més el cinquanta per cent de les propostes presentades pel Grup Parlamentari Popular, i després fer un altre ple extraordinari on també se substancia el mateix, el resultat final seria exactament el mateix perquè es veuria tot, nosaltres mantindríem les preguntes.

En qualsevol cas, com he dit, defensam la convocatòria d'aquesta sol·licitud d'aquests dos plens extraordinaris per part del Grup Parlamentari Popular, ens sumam d'una manera

entusiasta i decidida a la petició feta pel Grup Parlamentari Socialista, amb la qual tindrà el rècord d'haver estat el grup parlamentari que haurà fet més preguntes al Govern al llarg de la història parlamentària d'aquesta santa casa i, a més a més, també batrà el rècord de ser el grup parlamentari que haurà aconseguit que el president d'aquesta comunitat contesti més preguntes d'un grup de l'oposició, la qual cosa va en benefici de la transparència, la claredat i l'activitat parlamentària, i, com no pot ser d'una altra manera, el control que s'ha d'exercir al Govern de la comunitat autònoma sigui quin sigui el govern.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Rosselló, no vol intervenir. Grup Parlamentari PSM- Entesa..., perdó, vol intervenir en aquest torn? Grup Parlamentari Socialista?

No, jo ho dic perquè si no intervenen en aquest torn podran intervenir per fixació de posicions, que són 5 minuts. Idò, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sí, molt breument perquè a aquestes alçades i després de tots els esdeveniments que ja hem viscut, nosaltres mantenim la mateixa posició que vàrem mantenir la primera vegada i senzillament consideram que aquests plens no són urgents, que senzillament són una coartada per cobrir el que jo crec que a hores d'ara ja es pot dir el ridícul més estrepitos que ha fet el Govern amb una etapa d'aquestes, i bé, el dia 15 de setembre farem balanç i riurem tots.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, efectivament no donarem suport a aquesta petició perquè ja s'acosta al ridícul, que un grup parlamentari que té majoria absoluta i que té fil directe amb el Govern, presenti una sol·licitud de plenari extraordinari allà on hi compten preguntes i temes que perfectament podrien esperar un període de sessions ordinari, crec que moltes de les qüestions que planteja, ahir amb un cop de telèfon per donar els molts d'anys al president, li podrien dir: "i per cert, que hi ha d'això?", no importa convocar el plenari del Parlament.

Bé, tot això forma part del paperot muntat pel Govern de les Illes Balears que ha forçat aquest període extraordinari de sessions, disfressat de sessions extraordinàries i que ha arribat al màxim del ridícul quan no es poden celebrar sessions perquè els projectes de llei encara no estan en condicions d'anar a plenari. I aleshores tota aquella teoria que hi havia uns feiners, el Govern i el Partit Popular, i uns ganduls -en paraules del president- que no volien fer feina a l'estiu, s'ha desmuntat, perquè quan hem començat a fer feina ens hem berenat tot el

que hi havia en condicions d'anar a plenari en dos plens. És a dir, que aquest govern no ens ha durat ni dos plens als diputats d'aquesta cambra.

La solució adoptada al final pel Partit Popular i pel PSOE, tampoc no compleix tots els requisits democràtics perquè margina els grups de l'oposició. Aquesta tècnica que s'empra avui demanant que la Diputació Permanent convoqui sessions extraordinàries plenàries només la poden utilitzar el Partit Popular i el PSOE que tenen una cinquena part de membres de la Cambra, que és el que mana l'Estatut per poder sol·licitar la convocatòria d'una sessió extraordinària, aleshores ens trobam amb un sistema que discrimina les minories, el Grup Parlamentari Mixt, Esquerra Unida i Els Verds i PSM- Entesa Nacionalista no tenen la facultat de sol·licitar sessions extraordinàries tal com fan el Partit Popular i el PSOE.

En definitiva, un bunyol que com més el remenen pitjor va. I d'això en surten lleis dolentes, lleis que tramitades correctament haurien tengut més esmenes, que dedicant-hi el temps necessari en ponència, en comissió i en plenari, s'haurien eliminat alguns dels errors que contenen. I al final, què quedarà de tot això?, una degradació de la imatge dels diputats, dels representants del poble, una degradació del Parlament, i unes lleis emanades del Parlament que, en alguns casos, contenen errors que desdiuen l'activitat parlamentària.

Per tot això, senyores i senyors, bàsicament del Partit Popular que són l'origen de tot aquest cúmul de despropòsits, ja no rectifiquin perquè no hi són a temps, qualche dia esperem que entonin el *mea culpa*.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Antes de nada, queremos trasladar desde aquí nuestra más cordial felicitación al presidente Matas por su santo ayer, y lamentamos que la resaca de la fiesta haya impedido a los miembros del Gobierno venir aquí, ni uno solo, pero en fin, si se lo pasaron bien en la fiesta de ayer, pues todos lo damos por bien empleado.

Después de esta inevitable felicitación que nos hace reunirnos en miércoles en vez de en martes, por el acontecimiento crucial para esta comunidad que tuvo lugar en la fecha de ayer, tenemos que entrar en el punto que ha presentado el Sr. Huguet a esta cámara, y que nadie sabe de qué va, nadie sabe de qué va porque no lo ha dicho, no lo ha dicho, no nos ha explicado ninguno de los dos plenarios. Aquí hay un montón de preguntas, son las 24 preguntas que nadie sabe de qué van, nadie nos ha justificado para qué se ponen y que son tan importantes que se pueden poner o no. O sea, que son tan importantes para el Grupo Parlamentario Popular, que nos dice el propio Grupo Parlamentario Popular que si hay un acuerdo pondrán la mitad y si no hay un acuerdo pues la retirarán como hicieron la otra vez. Es decir, o son importantes o no lo son, y lo son con independencia de lo que hagan los demás, lo que no

puede ser es que uno diga que quiere un pleno extraordinario porque tiene un tema importante, urgente o de gran interés y que luego, cuando nos encontremos con el momento de justificar el interés que pueda tener ese pleno, lo que vemos es que se nos dice que esas preguntas las pueden retirar. Pues si las pueden retirar, retírenlas ya, y nos ahorramos todos este trámite.

Respecto de las proposiciones no de ley, son proposiciones no de ley sobre las cuales tampoco se ha dicho nada ni se ha justificado ninguna necesidad, ni importancia, ni interés para hacer un pleno extraordinario, y prácticamente todas tienen que ver con cuestiones que no tienen que ver con el Gobierno de aquí. Sólo hemos echado alguna de extremo oriente o algo así porque todas son relativas a normas y cuestiones que afectan a otras administraciones. De hecho, no han tenido aquí quien las defiendan, no han tenido aquí quien las defiendan.

En fin, que se nos diga luego que se suman de forma entusiasta a los plenos que nosotros pedimos, pues hombre, creemos que eso no es, para ser indulgentes, digamos que no es creíble, no es creíble, de hecho, la labor que están haciendo, todo el mundo lo sabe, es obvio, todos sabemos que es una labor de boicoteo i filibusterismo, que tratan de bloquear y evitar que nosotros hagamos más, y lo que no se puede hacer es, de eso, hacer la gran virtud, puesto que hemos oído decir al representante del Grupo Parlamentario Popular que su grupo es el que más preguntas ha hecho al Gobierno, y ¿eso es una virtud?, ¿es una virtud haber intentado bloquear durante toda la legislatura las preguntas de la oposición?

La dimensión que tenga el tamaño o el número de preguntas que haya hecho el Grupo Parlamentario Popular será el tamaño de su boicoteo, directamente. Pero que no me digan que eso es un mérito. Y el mérito de que el presidente conteste, también es un mérito propio, cuando supongo que será que contesta porque tiene una pregunta, y la iniciativa de la pregunta no es del presidente sino que es de la oposición. Es decir, que sacan méritos de lugares que realmente son impensables. En el anterior pleno ya hicieron bastante el ridículo, ya lo vieron, tuvieron que retirar las preguntas ante el sainete que significaba verse allí durante 12 preguntas de una forma bastante ridícula, aquí acabarán haciendo lo mismo. ¿Por qué no lo retiran ya?, ¿por qué no lo retiran ya si saben que lo hacen solamente para fastidiar?

Una cosa sí que quería decir, de la que se ha hecho mención aquí, a que se había adoptado una solución por el Partido Popular y por el PSOE, no, no se ha adoptado ninguna solución, no ha habido ningún intento de diálogo. Nosotros hemos ido a intentar dialogar con las instituciones y con quien creíamos que tenía capacidad de diálogo para poder solucionar este tema, y no lo hemos encontrado.

Supongo que esto será, esa afirmación de que hay una solución adoptada, será, procederá, de publicaciones como ésta, esta publicación en la cual cuando se refiere a los plenos de agosto se dice: "se llegó a un consenso que incluye realizar sesiones durante los lunes y los sábados, días en que normalmente no se realiza actividad parlamentaria". Noticias, ésta es la noticia más cierta de las que aparecen aquí, es decir, es una de las cosas que salen este verano, ¿eh?, la certeza de

esta noticia, que haremos sesiones los lunes y los sábados por consenso, lo demás debe ser igual, debe ser igual, no me extrañaría que con eso GESA haya tenido un apagón, pero un apagón cerebral, antes del que podemos tener este verano, ¿no? Pero, en fin, pagamos todos, pagamos todos de una u otra manera, si no como contribuyentes sí como clientes forzosos esta serie de cosas y estas informaciones verídicas y auténticas, y esto puede ser lo que haya intoxicado la opinión.

No hay ningún acuerdo. No hay ningún acuerdo, esto sigue igual que el primer día, lo que ha demostrado al final es que lo que dijimos el primer día es completamente cierto, que es una chapuza. Han intentado aprobar 18 leyes y se llevan 2. Ya lo dijimos, muy deficiente, 2 puntos sobre 18. Y en algunas han hecho algunas chapuzas impresionantes, como es el caso de la Ley del deporte, que han tenido que recibir avisos de inconstitucionalidad, que está llena de incoherencias y de problemas graves y que saldrá con gravísimos problemas y la tendrán que reformar una vez hecha, tendrán que hacer una ley de reforma de la ley que hayan aprobado, si les da tiempo, porque el nivel de chapuza al que se va a llegar va a ser impresionante, y eso va a ser consecuencia de esta debacle que nos han organizado este verano.

Por eso, nosotros no podemos dar el voto favorable a una iniciativa como la que presenta el Grupo Parlamentario Popular, que lo único que persigue es tratar, pues eso, de boicotear, de restar importancia, de restar atención, etc. De todas maneras, como supongo que el interés y el ímpetu trabajador del Sr. Matas ha finalizado ya, los plenos que se aprueben serán para septiembre porque en agosto todavía le durará la resaca de San Jaime, durante los 30 días siguientes, y entonces hasta septiembre supongo que ya no nos volverán a convocar por aquí, con lo cual pues, todo lo que se dijo en un principio por parte de nuestro grupo parlamentario ha resultado ser absolutamente cierto.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Jo demanaria observança i aplicació estricta del Reglament, jo entenc que el Grup Parlamentari Esquerra Unida ha fet fixació de posició, jo entenc que el Grup Parlamentari del PSM ha fet fixació de posició, i entenc que el Grup Parlamentari Socialista ha entrat en debat fins i tot fent judicis de valor sobre festes i sobre l'estat en què es troba el president, fins i tot interpretació sobre quina era la voluntat del que havia de fer el Grup Parlamentari Popular, i em fa una petició, jo vull complir amb la petició per elegància parlamentària d'explicar els motius de la nostra proposta, em demana que els expliqui.

De totes maneres, Sr. President, vostè sap que jo sempre d'una manera reverencial acat la decisió que vostè mani.

EL SR. PRESIDENT.

Sr. Huguet, té dos minuts.

Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Només diré dues coses, Sr. Diéguez. Avui tal vegada també ens hauria estalviat temps si ens hagués repartit una fotocòpia de les darreres intervencions del *Diari de Sessions*, perquè ha repetit exactament el mateix, menys una cosa, i és fer un judici de valor, jo crec que de no massa bon gust, de si la festa o no la festa; del que pot estar segur és que en sortir d'aquí tot d'una avisaré el Sr. Jaume Matas de la seva felicitació i que no tenguí el greu error l'any que ve de no convidar-lo a vostè a participar d'aquesta festa, perquè participi també d'aquesta festa.

Quant a les nostres propostes, jo el que he fet ha estat evitar aquí l'avorriment de la gent, igual que en les propostes de vostès, per què?, perquè les coneixem. Vostè ha de tenir el text, què vol dir que no?, les proposicions no de llei han entrat al Registre, les hi han d'haver passades, i per tant, un mínim d'exercici hauria estat llegir-les. Perquè són proposicions no de llei, exactament igual que jo conec les seves, exactament igual. Per tant, a partir d'aquí la valoració que feim de les nostres propostes és la mateixa valoració que feim de les seves.

Quant a les preguntes, no hi ha res nou, Sr. Diéguez, no hi ha res nou. Jo ja he dit que si no podíem combinar des d'un punt de vista, que nosaltres interpretam, des d'un punt de vista de racionalitat, conjugar les seves peticions amb les nostres, les preguntes que nosaltres presentam quedaran retirades. Quedaran retirades perquè no volem que vostès participin de la vergonya, pròpia, seva, que quan nosaltres facem preguntes per escenificar, hagin d'abandonar. Com que vostès no donen importància a aquest fet, nosaltres no volem passar per aquest tràngol, i per tant, les retirem. Que vostè vol que les retirem avui, perquè ja ha anunciat, jo puc interpretar que ha anunciat que no es combinaran els dos plens?, no es combinaran els dos plens? Per tant, vagin per retirades les preguntes que han presentat a la sol·licitud del plenari de dia 6 de juliol.

Res més, Sr. President, i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diéguez, no dona peu, miri, miri, vostè sap de la tolerància d'aquesta presidència, però no dona peu a la contrarèplica.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Con el Grupo Popular sí que se da la tolerancia, pero no con nosotros.

EL SR. PRESIDENT:

Miri, miri, Sr. Diéguez, perquè vostè voldrà que jo sigui implacable amb les seves actuacions, vostè fixa posicions i al final no fixa, fa un torn en contra, fa un torn en contra que no hagués tengut torn de contrarèplica,...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, pero el turno, Sr. Presidente, el turno...

EL SR. PRESIDENT:

...el torn en contra, escolti, perdoni, no em repliqui, si és tan amable. Si vostè hagués utilitzat el torn en contra, tampoc no hagués tengut torn de contrarèplica, així està contemplat al Reglament. No ho fa, amplia, vostè sap utilitzar molt bé -em pareix molt bé com a parlamentari- tots els instruments i mecanismes per poder fixar, per utilitzar la seva estratègia política, però no em faci còmplice, a aquesta presidència, de...Tindrà un altre debat d'aquí a un minutet, podrà dir allò que voldrà i, en una paraula, és que sempre desvirtuam el Reglament.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, sí, con todo respeto, yo he fijado la posición de mi grupo y lo que ha hecho el Sr. Huguet ahora ha sido hacer la exposición que debería haber hecho al principio, y que no la ha hecho. Entonces yo pido solamente cuarenta segundos, no tres minutos.

EL SR. PRESIDENT:

Miri, no li he donat la paraula i ja l'agafa. És que no li he donat la paraula i vostè ja l'agafa, Sr. Diéguez, per favor.

(Se senten veus de fons)

Li he donat la paraula, li he donat la paraula.

Bé, passam senyores i senyors diputats, a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Moltes gràcies.

Digui-ho, si és tan amable,...

9 vots a favor; 7 abstencions.

II. Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 6209/06, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual se sol·licita la convocatòria de sessió plenària extraordinària.

Passam al punt segon. Per defensar la proposta del Grup Parlamentari Socialista de celebració d'una sessió plenària extraordinària RGE núm. 6209/06, té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sr. Presidente, compartiremos el tiempo los dos diputados.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, qui comença?

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Yo, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, vostè té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, solamente, solamente por veinte segundos, para comunicar que estaré encantado si se me invita a la próxima fiesta de santo o cumpleaños por parte del Sr. Matas y estaré especialmente encantado de acudir si es en la casa nueva porque nunca he estado en un palacete madrileño y me haría mucha ilusión poder ir.

Nada más y cedo la palabra ya a mi compañera.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL:

Sí, gràcies, Sr. President. Tornam a ser avui a una sessió de la Diputació Permanent, per estudiar la possibilitat, per debatre la possibilitat de celebrar els plenaris extraordinaris que ha demanat el Grup Parlamentari Socialista. Plenaris extraordinaris que ens hem vist obligats a demanar davant l'actitud que ha tengut el Govern de les Illes Balears, avalat per part de la Mesa del Parlament i avalat pel Grup Parlamentari Popular. Una situació, una actitud, la del Govern de les Illes Balears, ho hem dit en altres ocasions, d'asserviment absolut d'aquest parlament, de posar al nivell del betum el Parlament de les Illes Balears, els diputats que el conformen, i els grups parlamentaris. Una actitud, la del Govern de les Illes Balears, que ha estat vergonyosa i que, com deia, ha fet caure molt baix al bon nom que hauria de tenir en tot moment aquesta casa i que tots els diputats ens hauríem d'esforçar per poder mantenir el bon nom d'aquesta casa. Des del primer dia no hi ha hagut cap intent de diàleg, cap intent d'acord, d'intentar salvar una situació que es preveia extraordinària.

D'aquell gran inici d'estiu, on hi va haver la fotografia del president Matas, que era l'únic que cercava de tota aquesta situació desastrosa que ha esdevingut a aquest parlament, que s'havien de tramitar devuit lleis d'urgència, perquè el Govern era molt treballador, avui cap membre del Govern, que pertany a aquesta diputació permanent i que la seva obligació és estar aquí assegut, no hi és present. De les devuit lleis que en teoria eren d'extrema urgència per la comunitat autònoma de les Illes Balears se n'hauran aprovat dues, la de joventut i la creació d'un col·legi oficial, segurament no s'hauria pogut sobreviure sense l'aprovació d'aquestes dues lleis, per tant són evidents el ridícul absolut i la manca de rigor, la manca de respecte a les regles democràtiques que ha practicat i que practica tant el Govern com el Partit Popular que li dona suport.

Han tergiversat, han permès fer feina en contra del Reglament, en contra de l'Estatut d'Autonomia intentant callar la veu de l'oposició, perquè el Govern de les Illes Balears, a l'hora de demanar els plenaris extraordinaris d'aquest estiu, no va tenir en compte que els grups parlamentaris que estam a l'oposició haguéssim pogut tenir alguna participació en els plenaris extraordinaris que va demanar el Govern de les Illes Balears. Val la pena recordar que el Govern va sol·licitar únicament període extraordinari per a la tramitació de les 18 lleis aquestes, que eren d'extrema urgència i que al final no es tramitaran perquè resulta que el Partit Popular pareix que l'agost se'n vol anar de vacances i pareix, per tant, que no hi haurà aquesta tramitació d'aquesta qüestió tan urgent que va explicar el president Matas, però sí que ha esdevingut un gran ridícul espantós el bon nom del Parlament de les Illes Balears.

Per tant, com que el Govern inicialment -com deia- va tenir la temptació i la decisió de callar la veu de l'oposició als seus plenaris extraordinaris perquè, com dic, només va demanar tramitar les seves 18 lleis, sense cap punt a l'ordre del dia, que era allò que hauria d'haver fet, demanar cada ordre del dia dels plenaris extraordinaris amb uns punts concrets on un d'aquests punts haurien d'haver estat les preguntes que els grups parlamentaris que estam a l'oposició haguéssim pogut plantejar al Govern, o les proposicions no de llei que cabessin a cada un dels plenaris.

Com que el Govern no va fer això, va optar per la via de la imposició i de passar el *rodillo* per sobre el Parlament de les Illes Balears, des del Grup Parlamentari Socialista no ens ha quedat més remei que, per poder intervenir en els plenaris d'aquest estiu amb propostes pròpies del grup parlamentari, haver d'anar demanant plenaris extraordinaris. Ho hem fet tal com ens permet el Reglament del nostre parlament, demanant la Diputació Permanent, i la Diputació Permanent en cada cas ha convocat els plenaris extraordinaris. De moment duim quatre plenaris extraordinaris sol·licitats per part del Grup Parlamentari Socialista, continuarem sol·licitant cada setmana un plenari extraordinari durant el mes d'agost, esperam que la intenció del Grup Parlamentari Popular, que és al final qui controla el Parlament, sigui poder debatre i dur a terme aquests plenaris extraordinaris durant aquest mes d'agost.

Com deia, quatre plenaris extraordinaris, se n'han celebrat ja dos. El primer que vàrem demanar, el vàrem demanar el dia 28 de juny i es va celebrar dia 4 de juliol, sis dies després d'haver-lo demanat. El segon, el vàrem demanar dia 5 de juliol, es va celebrar dia 11 de juliol, també sis dies després d'haver sol·licitat el plenari extraordinari. Aquest que estam debatent avui el vàrem demanar dia 12 de juliol, ja fa catorze dies i encara estam a la Diputació Permanent, per tant voluntat dels que governen aquesta terra que hi hagi celeritat per poder celebrar els plenaris extraordinaris que demana l'oposició, cap ni una, cap ni una. De moment hem fet les sessions extraordinàries que han interessat al Govern, que han estat poquetes, perquè n'hi han interessat poquetes, i ahir, com molt bé deia el diputat Antoni Diéguez, com que era Sant Jaume no va interessar fer plenari al Govern de les Illes Balears, tots sabem per què i per tant ahir es va fer vacances en el Parlament de les Illes Balears, quan hi havia possibilitats de fer feina, que aquesta diputació permanent s'hagués celebrat la setmana passada i que ahir haguéssim estat debatent el plenari

extraordinari del qual jo ara defensaré la seva urgència, perquè jo no estic empegueïda de defensar el fons de per què volem plenaris extraordinaris, perquè creim que hi ha qüestions urgents que s'han de debatre en aquest parlament i per això nosaltres hem demanat aquests plenaris extraordinaris.

Demanam dotze preguntes en el plenari extraordinari, el qual esperam, repetesc, que es vegi el mes d'agost; cinc preguntes damunt un fet insòlit que va ser, quatre preguntes, perdó, damunt un fet insòlit que va ser la Fira Eròtica que s'ha celebrat a Palma de Mallorca, amb el vist-i-plau del Govern i després amb la negació absoluta per part del Govern de les Illes Balears. Crec que és ben hora que donin explicacions en el Parlament de les Illes Balears damunt el seu comportament. Preguntes sobre el creixement econòmic de les Illes Balears, sobretot referent a l'informe de la Sindicatura de Comptes del pressupost de l'any 2004, feim una sèrie de preguntes damunt aquesta qüestió. Una sèrie de preguntes damunt un tema candent en aquestes illes que són les autopistes que s'estan executant a l'illa d'Eivissa. Preguntes sobre la qüestió de la necessària normalització de la llengua catalana aquí, a les Illes Balears, igual que qualque pregunta més.

Després plantejam una interpel·lació que vaig plantejar jo mateixa en el plenari extraordinari passat al president Matas, que va dir que no tendria cap inconvenient en contestar el més aviat possible, és una interpel·lació que va dirigida expressament al president del Govern de les Illes Balears sobre els valors democràtics que han d'exercir els membres que són a les institucions públiques de les Illes Balears. I tenim especial interès que s'aclareixi d'una vegada per totes què pensa el Partit Popular i quines accions pensa emprendre damunt temes candents en aquestes illes; evidentment, un dels casos més clars és l'Ajuntament de Santa Margalida on el president del Govern de les Illes Balears en cap cas ha defensat la innocència del batle Antoni del Olmo, però tampoc en cap cas no ha dit que pensi fer-lo dimitir de batle de Santa Margalida. Aquest és un dels casos, hi ha onze batles imputats pel cas de cavallistes; hi ha problemes de legalitat a l'Ajuntament d'Andratx, problemes a l'Ajuntament de Montuïri, problemes a l'Ajuntament de Lluçmajor, entre d'altres, a l'illa de Mallorca; problemes amb el batle de Santa Eulària, problemes amb l'ex-batle de Sant Antoni, problemes amb el batle de Sant Josep, i que per tant necessitam, creim que és bo que hi hagi una interpel·lació pública al president del Govern de les Illes Balears i que expliqui exactament què pensa fer dins el Partit Popular, quines normes regeixen dins el Partit Popular o que expliqui quina connivència té ell amb tots aquests processos que es veuen a nivell de la justícia.

Després hi ha una proposició no de llei on demanam la creació d'una comissió d'investigació que creim que hauria de ser urgent sobre les contractacions que ha fet la Conselleria de Medi Ambient, la qual ha esdevingut la col·locadora d'amics i afins del Partit Popular i que ja hi ha hagut una sèrie de sentències en contra de la contractació de diferents persones que han passat a fer feina de la Conselleria de Medi Ambient, únicament per pagar-los els favors de la passada legislatura o bé perquè són amics o afiliats al Partit Popular.

I una altra proposició no de llei que fa referència a l'enorme despesa causada per la Radiotelevisió pública de les Illes

Balears. En el primer trimestre d'enguany va tenir una desviació de 7 milions d'euros i la Conselleria d'Hisenda ha hagut de fer un crèdit de 30 milions d'euros. Per tant, creim que és un tema que s'ha de debatre públicament i que necessàriament necessita d'explicacions per part del Govern de les Illes Balears.

Per tots aquests motius demanam un plenari extraordinari, el qual, repetesc, ens agradaria molt que fos convocat amb la màxima urgència possible. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Torns a favor? Torns en contra? Fixació de posicions?

Sí, Sr. Huguet, per què me demana la paraula?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Demana la paraula perquè jo he manifestat ja el nostre criteri d'aprovar aquesta petició, però jo estic totalment en contra de l'argumentació que s'ha utilitzat. I per tant ...

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, vostè està, hagi dit el que hagi dit està en aquest debat i pot fer ús de la seva intervenció.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Perfecte, vull dir que jo no tendré cap ...

EL SR. PRESIDENT:

Jo li deman si intervindrà en torn en contra.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

No, jo faré una intervenció en contra de l'argumentació, però anunciï que el nostre vot serà favorable que hi hagi ple extraordinari. I no tenc cap inconvenient que la Sra. Francina Armengol utilitzi la contrarèplica, res més faltaria.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, idò, torn a favor. Torn a favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

No, fixaré la posició, però que ja advertesc ...

EL SR. PRESIDENT:

Com vostè vulgui.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

... que entraré a un terreny on forçosament també, ja ho advertesc, i crec que la presidència, si és tan magnànima amb mi també ho serà amb la resta de grups, perquè sempre ho ha fet així aquesta presidència, jo entraré en contradiccions amb les valoracions fetes per la portaveu del Grup Parlamentari

Socialista, la qual cosa provocarà, indiscutiblement, la petició de paraula.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Rosselló, vol intervenir, fixació de posicions? Està en ús de la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Bé, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, nosaltres no dubtam de la urgència dels temes que planteja el Grup Socialista per tractar-los en seu parlamentària, sense cap dubte. Encara dubtam menys que tenen tot el dret del món a plantejar la tàctica parlamentària que considerin més adequada davant el que nosaltres consideram un cop de mà, un abús del Govern davant la vida parlamentària. Nosaltres no podem utilitzar aquest mètode, com ha explicat molt bé el Sr. Sampol a la seva intervenció anterior, per raons purament reglamentàries, i nosaltres el que feim és mantenir la mateixa posició que vàrem mantenir des del principi.

No entraré en discussions jurídiques sinó en discussions exclusivament polítiques. El Parlament, perquè així ho vol l'Estatut d'Autonomia, té dues fases: la fase de període de sessions i la fase de període que no té sessions; l'Estatut d'Autonomia en absolut diu que el Parlament es divideix en una etapa de període de sessions i en una etapa de vacances dels parlamentaris, no, són una etapa que hi ha sessions i una etapa que no hi ha sessions. L'etapa que no hi ha sessions és el mes de gener, des del 15 de juny al 15 de setembre; es podria interpretar que dins aquest període de no sessions hi ha una etapa de vacances, però sense cap dubte la totalitat del període.

Està pensat, i així ho varen voler els que varen l'Estatut i ho han volgut els que ara han fet la reforma de l'Estatut, mantenir aquest nivell de funcionament perquè es considera que aquesta etapa en què no hi ha sessions són etapes que els diputats destinen a entrar en contacte amb els seus electors, a preparar treballs de futur, a preparar tota la feina que té per davant. Com més petit és un grup més necessita aquest període de sessions. Per exemple, jo necessit presentar les esmenes que vull presentar a Madrid damunt la reforma de l'Estatut d'Autonomia, això és una feina que sense cap dubte hauré de fer el mes d'agost, perquè no l'he poguda fer ara el mes de juny i el mes de juliol, i la faré perquè no me cauen els anells per fer tota la feina que cal.

Però que quedi molt clar que la lògica que s'ha imposat era una lògica perversa, una lògica que anava en contra de l'esperit de l'Estatut d'Autonomia i que solament s'hagués pogut justificar si al final hagués donat resposta a les peticions que hi havia, però el resultat és que al final ni tan sols donarà resposta a les peticions de les devuit lleis que el Govern va presentar aquí per fer un període extraordinari. Per tant, sense cap dubte podem afirmar que ha estat una operació exclusivament mediàtica del president del Govern, que a un moment determinat es va aixecar i va dir que farien moltes lleis i molta feina, confiant que la ciutadania després no es posaria a comptar quantes n'hi ha.

Jo li asseguro, Sr. President i senyores i senyors diputats, que nosaltres ens encarregarem de comptar-les, de comptar-les en públic, d'explicar en públic, des del 15 de juny al 15 de setembre, quantes d'aquestes d'avui s'han aprovat, perquè quedi constància del que és propaganda i del que és realitat. I jo crec que quan fem el balanç, com he dit a la meua intervenció anterior, podrem demostrar que hem fet un bunyol, com s'ha dit abans, que hem fet el que en castellà es diu *un pan como unas hostias*. I crec, per tant, senyores i senyors diputats, que davant una situació com aquesta nosaltres ens abstenem en aquesta petició, en conseqüència amb tot el plantejament que hem mantengut durant aquest temps i seguirem defensant aquí i fora d'aquí, per una banda la dignitat dels diputats, malmesa a prou intervencions, i per una altra banda, el plantejament polític que va en conseqüència, en coherència amb l'Estatut d'Autonomia.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Sr. Sampol?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, sense entrar en el fons de la qüestió, sobre si els temes són urgents o no i si mereixen una sessió extraordinària, exclusivament per raons procedimentals també ens abstenem en aquesta votació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Per fixar la posició, intentaré ser el més estricte possible amb aquest procés parlamentari de fixació de posició. En primer lloc, vull fer un acotament, jo crec que hauríem d'apuntar tots els grups parlamentaris bona nota que efectivament si al final duim a terme una reforma del Reglament, com que qui decideix si hi ha plens extraordinaris o no és la Diputació Permanent, crec que no és just que els grups minoritaris no puguin fer la petició; després la Diputació Permanent decidirà si accepta o no, però com a petició seria possible. En qualsevol cas, això ho deixarem per a més endavant, si hem de tractar el tema de la reforma del Reglament.

El que ens ocupa, clar, això és allò de la botella plena o la botella buida, nosaltres manifestam el següent: de les lleis presentades per part del Govern de les Illes Balears, que l'escrit diu textualment "perquè siguin debatudes i s'iniciï la seva tramitació pertinent per a la seva aprovació", se n'han aprovat definitivament dues, se n'han vist setze en els debats de totalitat i estan en disposició de ser tramitades perquè totes elles puguin ser aprovades abans que conclouï el pròxim període de sessions, a més tardar abans del mes de març del proper any, que era l'objectiu que ens havíem fixat, perquè, si no, molts d'aquests projectes de llei no haguessin vist la llum. Per tant, per a nosaltres l'objectiu no solament està complert, sinó que els grups parlamentaris saben perfectament que no hi ha

tramitació possible de cap projecte de llei que presenta el Govern, en el qual se substancia una esmena a la totalitat, que pugui iniciar cap tramitació en tant que no s'hagi vist i s'hagi debatut i s'hagi votat aquesta esmena a la totalitat. Açò ho hem aconseguit, amb la qual cosa nosaltres ens donam per satisfets.

Segona qüestió. El Govern ha utilitzat el Reglament per fer aquesta petició i l'ha utilitzat en base al que disposa la norma reglamentària i la norma estatutària, nosaltres sempre ho hem entès així i crec que, després de l'informe avalat pels quatre lletrats d'aquesta casa, encara la interpretació que nosaltres fèiem recobra més força. En qualsevol cas, els que no hi estiguin d'acord, doncs és un criteri diferent i saben que ara aquí ni ells poden imposar la seva raó ni nosaltres podem imposar la nostra raó i que, en qualsevol cas, amb una discrepància d'aquestes característiques, ha de ser una instància externa, en aquest cas, el tribunal, qui hauria de dir si s'ha complert o no s'ha complert el Reglament. Nosaltres creim que sí i estam convençuts que no es plantejarà cap recurs de constitucionalitat, perquè quan consultin els seus assessors els ho desaconsellaran, vist l'informe que han fets els lletrats d'aquesta casa.

Tercera qüestió. D'imposició i ridícul res de res, el que no pot ser és que la democràcia s'interpreti que quan estam a l'oposició els que tenen la majoria parlamentària, la majoria electoral que els ha donat la representativitat majoritària a un parlament fa ús dels seus vots sigui imposició i no sigui democràtic i quan és a l'inrevés no sigui així. Anem a veure.

S'ha de dir clar, aquests plens extraordinaris que celebra i celebrarà aquest parlament, a petició de l'oposició, se celebren perquè el grup parlamentari majoritari, aquest que imposa, aquest que fa el *rodillo*, vota a favor, vota a favor; un exercici, en aquest cas, de democràcia, com seria exactament igual exercici democràtic si votéssim en contra, exactament igual, però amb una diferència, que es poden celebrar perquè votam a favor. A Andalusia no se'n celebra cap, ni ple extraordinari, ni comissió d'investigació per saber trames familiars del Sr. Chaves, concessionaris d'obres públiques per on paren i què han fet, i aquí vostè podrà fer totes les preguntes que ha plantejat, absolutament totes i a nosaltres ens alegra. Podrà presentar la interpel·lació i ens alegra, ens alegra que el Partit Popular participi d'aquest fet, perquè açò crearà, com se sol dir, pot crear costum i esperem que sigui allà on sigui tinguin el bon costum els grups majoritaris, siguin del PP o siguin del Partit Socialista, tinguin l'actitud que té el nostre grup parlamentari.

La defensa del plenari, bé, jo he controlat el temps, s'ha dedicat el 70% a fer interpretació dels fets, fer interpretació del Reglament, i un 30% a defensar el plenari; jo hi estic d'acord, ja ho he manifestat abans, per tant els assumptes que es plantegen són assumptes que el Grup Parlamentari Socialista considera i valora que són de màxima transcendència, de màxim interès i de màxima urgència, jo açò no ho discutiré, com que no ho discutiré ja hem dit que hi votàvem a favor, però deixem ja de banda el discurs que el que fan uns sempre està ben fet i el que fan els altres sempre està mal fet, perquè

açò la societat ja no hi entra, ja no ho creu. El Govern ha utilitzat el Reglament i la seva prerrogativa exactament igual com ho fa l'oposició; l'únic que el Reglament no dóna és que hi hagi d'anar la seva validació de sol·licitud de plens extraordinaris a Diputació Permanent, és el Govern, el Govern pot demanar i sol·licitar directament la celebració de plenari, es veu a la Mesa del Parlament i es convoca la Junta de Portaveus, no ha d'anar a Diputació Permanent. Quan són els grups, sigui el grup majoritari o els grups de l'oposició que ho demanen, ha d'anar, s'ha de convocar una Diputació Permanent, ha d'anar a Diputació Permanent i s'ha d'acordar a la Diputació Permanent si se celebra o si no se celebra, i açò és el mecanisme que marca el Reglament.

Per tant, on és la discussió, que no interessa ja a ningú? És interpretar si l'escrit del Govern s'ajusta o no s'ajusta al Reglament perquè havia de dur un ordre del dia o no havia de dur un ordre del dia. Ja no vull entrar en el tema de si havia d'incloure preguntes de l'oposició, no és el seu problema ni era la seva petició. Aquesta és la realitat, en aquest moment s'han celebrat plens extraordinaris a petició del Govern, s'han celebrat plens extraordinaris a petició de l'oposició i es tornaran celebrar plens extraordinaris a petició de l'oposició, sense cap problema, i se celebraran perquè el Grup Parlamentari Popular cerca la concòrdia i perquè el Grup Parlamentari Popular cerca que l'activitat parlamentària se sustenti en l'activitat legislativa per part del Govern i l'activitat de control per part de l'oposició. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Armengol, té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President, supòs que tenc torn de contrarèplica perquè per votar a favor el Partit Popular aquest nerviosisme no sabem a què ve.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Bé, jo crec que queda evident, amb la intervenció del Sr. Joan Huguet avui, que queda confirmat tot el que nosaltres hem anat dient damunt els períodes extraordinaris d'aquest estiu i durant tot el que hem anat dient durant tota la legislatura, perquè hi ha d'haver molt de cinisme polític per fer aquestes intervencions; que vull recordar les paraules del Sr. Joan Huguet durant tota aquesta legislatura, quan a Junta de Portaveus darrera Junta de Portaveus el Grup Parlamentari Socialista anava demanant plenaris addicionals, durant tota la legislatura hem demanat dos plenaris per setmana, amb torns de preguntes, amb torns d'interpel·lació, proposicions no de llei, però també amb iniciatives legislatives del Govern. I Junta de Portaveus darrera Junta de Portaveus el Grup Parlamentari Popular ha votat en contra de fer més plenaris addicionals durant el període ordinari que marca l'Estatut d'Autonomia de

les Illes Balears. Per tant, d'interès perquè es poguessin dur més plenaris, perquè es poguessin dur més lleis, perquè es pogués controlar més al Govern, per part del Partit Popular no n'hi ha hagut cap ni un. I el que ha passat aquest estiu ha estat una operació de maquillatge i una operació mediàtica que són les que agraden sempre al Sr. Matas i exclusivament res més.

Es va fer la foto dient que el seu Govern era molt feiner i que faria devuit lleis per urgència. Per cert, molt feiner i resulta que les lleis les han començat a entrar en el mes de març, perquè si el Govern hagués fet la feina quan tocava les lleis ja estarien més que aprovades. Per tant, en el darrer any, abans d'unes eleccions, és quan s'han posat les piles, perquè ha vist que la feina no estava feta. Per tant, el president Matas es fa una foto dient que el seu govern és molt feiner i després ha passat el que ha passat, que varen fer un escrit contra el Reglament i contra l'Estatut d'Autonomia el Govern de les Illes Balears, demanant plenaris extraordinaris on només hi havia com a punts de l'ordre del dia els temes que interessaven al Govern i es tapava la boca a l'oposició.

Davant aquest fet insòlit, que s'estengués *de facto* el període ordinari, però sense que l'oposició pogués plantejar plenaris o temes dins els plenaris, nosaltres hem hagut d'actuar, com hem actuat, demanant plenaris extraordinaris per poder intervenir en aquests plens amb temes que preocupen els grups parlamentaris de l'oposició i per tant preocupen la gent que ens ha donat suport a les darreres eleccions. Aquesta ha estat l'actitud del Grup Parlamentari Socialista perquè no n'hi ha hagut d'altra, perquè han estat incapaços, el Govern i el Partit Popular, de dialogar i de consensuar allò que havien de fer amb les regles de joc del Parlament, cosa que és bàsica en democràcia i cosa que el Sr. Huguet sap perfectament que si hagués amb mi, com a portaveu del Grup Parlamentari Socialista, haguéssim pogut arribar a acords en allò que hagués estat necessari per al Govern, i ho saben perfectament, però no hi ha hagut aquest interès, perquè l'únic interès que hi havia era dir que el Govern era molt feiner i de pas que el president del Govern insultà tots els diputats d'aquest parlament i, per cert, el Parlament de les Illes Balears, la institució que hauria de ser de tots i que aquest estiu ha quedat totalment degradada, com deia abans, a nivell de l'alçada del betum, així l'ha volguda deixar el Partit Popular i el Govern de les Illes Balears.

I tot això ha quedat ben demostrat, perquè al final només, es posin com es posin, hauran aprovat la Llei de museus i la Llei de joventut, davant una macro-urgència de devuit lleis, que, repetesc, es varen presentar tard i malament; i el que comença malament sol acabar pitjor que és el que està passant aquest estiu. I per què ha canviat de posició el Grup Parlamentari Popular i per què ens ha votat a favor els plenaris extraordinaris? Perquè l'opinió pública se'ls va tirar damunt amb la forma de plantejar els plenaris extraordinaris del Govern, perquè això era insòlit, que *de facto* es va allargar un període ordinari sense que l'oposició pogués intervenir en els plenaris, i com que la jugada no els ha sortit bé volen tancar la casa el mes d'agost i remetre'ns al mes de setembre; o no és el que volen fer avui a la Junta de Portaveus, Sr. Huguet? Jo crec que és el que volen fer, perquè la jugada no els ha sortit bé,

perquè tot era una operació mediàtica que no ha sortit bé. I això és l'únic que interessava al president Matas, no li interessava la tramitació de les lleis ni el fons que aquestes disposicions legals estiguessin ben fetes, perquè, com ha dit abans el Sr. Diéguez, hi ha lleis que s'hauran de refer de cap a peus, perquè estaven mal presentades, mal fetes, mal elaborades i amb mals procediments. I per tant no interessava el fons de la qüestió sinó que interessava la forma i com que la forma no ha sortit bé, ara volen tancar la casa i remetre al mes de setembre.

Per tant, excuses cap ni una. Nosaltres hem fet el que el Reglament ens permet fer; hem hagut de demanar aquests plenaris extraordinaris, però vull acabar deixant molt clar que la nostra intenció sempre ha estat des del principi arribar a acords; hem proposat solucions a la Junta de Portaveus i varem proposar una solució que era que el Govern cada setmana demanés el plenari extraordinari amb l'ordre del dia concret, que és el que marca el Reglament, i dins aquest ordre del dia concret hi hagués els punts que interessassin a tothom, i aquesta proposta del Grup Parlamentari Socialista va ser rebutjada per part del Partit Popular. I per això ens trobam com ens trobam, perquè hi ha hagut un intent d'imposició, de *rodillo* i de degradar la vida política, i amb això evident mai no ens tendran al seu costat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Senyores i senyors diputats passam a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

14 a favor; cap en contra; 2 abstencions.

EL SR. PRESIDENT:

Moltíssimes gràcies.

IV. Proposició no de llei RGE Núm. 6191/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa al patrimoni de les cambres agràries.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia que correspon a la Proposició no de llei RGE núm. 6191/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa al patrimoni de les cambres agràries. Té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, el Govern té en tramitació un decret regulador del procediment per a la liquidació de les cambres agràries locals i interinsular i l'atribució del seu patrimoni a una empresa pública que és

FOGAIBA. La intenció és destinar els recursos que es puguin treure de la venda d'aquests immobles a ampliar les oficines del FOGAIBA. Vull recordar que en aquests moments les cambres agràries locals tenen immobles a Consell, Felanitx, Ferreries, Lluçmajor, Montuïri, Palma, Sencelles, Sant Joan i Vilafranca de Bonany i alguns altres locals ja es considera que no són patrimoni de les cambres, si bé hi podria haver qualche litigi en qüestió.

Bé, no és la primera vegada que debatem aquest tema en el Parlament, n'hem parlat a la tramitació dels pressuposts, durant el debat de política general, fins i tot el Grup Parlamentari del PSM ja presentàrem una proposició no de llei i sempre, per part del PSM, entenem que el correcte era la cessió d'aquests immobles als representants de les organitzacions agràries, amb el benentès que a les Illes Balears no s'han celebrat eleccions per determinar la representativitat del sector; hi ha dos sindicats que es disputen la representativitat, que són Unió de Pagesos i ASAJA, i el més adequat seria convocar eleccions i després cedir aquest patrimoni als representants majoritaris dels pagesos i dels ramaders.

Bé, aquesta proposta ja ha estat desestimada en diverses ocasions en el Parlament i *in extremis* intentam una solució que eviti la venda, amb pública subhasta, del patrimoni de les cambres agràries; amb el benentès que aquest patrimoni es va anar adquirint amb les aportacions dels pagesos i ramaders, amb les quotes anuals que, d'una manera obligatòria pagesos i ramaders havien d'aportar, amb forma de contribució, a les cambres agràries locals, que, bàsicament els anys setanta, varen anar construint aquests immobles: cases, locals comercials, magatzems, etcètera.

Aleshores, una solució intermèdia seria que el Govern cedís aquests immobles a les cooperatives existents a cada municipi, cooperatives, organitzacions de productors i en el seu defecte, no sabem si hi ha qualche cas, fins i tot es podria cedir el local a l'ajuntament, amb el benentès que fos amb una funció finalista per destinar-se al foment de l'agricultura i de la ramaderia.

Bé, ja surt a camí a les esmenes que han presentat tant el Grup d'Esquerra Unida com el Grup Socialista, que realment plantegen la solució que també vol el PSM, i jo ja els puc anunciar que no tenc cap problema que es votin aquestes esmenes, fins i tot el PSM votariem a favor, a no ser que el Partit Popular plantejàs qualche solució intermèdia a partir de la nostra proposta que evitàs la venda d'aquests béns. És a dir, per tant, si després de la intervenció del Grup Parlamentari Popular veim que hi pot haver qualche possible transacció mantendríem la nostra proposta originària i, si no, crec que tant la proposta d'Esquerra Unida com la del PSOE van a la solució ideal del problema que plantejaria el PSM i per tant admetrem que aquestes esmenes es posin a votació.

És tot i aquí hi hauria una actitud que començaria a resoldre el problema i que també figura a les esmenes i és la del diàleg. La Conselleria d'Agricultura el primer que hauria de fer, per resoldre un problema d'aquesta envergadura, parlam de

sostreure, del que eren les cambres agràries locals, set o vuit immobles que tenen un patrimoni que el Govern ha estimat en base al valor cadastral però que avui és un patrimoni relativament important. Aleshores, creim que qualsevol solució passaria per intentar el consens amb les organitzacions agràries i aleshores pensam que la Conselleria d'Agricultura el que hauria d'haver fet és assegurar a una Mesa els sindicats agraris i les cooperatives agrícoles, i entre tots pactar, negociar, una solució a aquest patrimoni; el que està fent la conselleria no és de rebut, com sempre únicament escolta una part, que no sabem quina representació té del món agrícola i ramader, i novament provoca un enfrontament amb una part important del sector, que ja ha presentat al·legacions a aquest decret, i esperem que s'acceptin.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. El Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds ha presentat les esmenes d'addició RGE núm. 6878 i 6879/06. El Sr. Rosselló té la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Les esmenes que hem presentat van en la línia d'allò que ja ha argumentat el Sr. Sampol. Vagi per endavant que la posició potent, la posició que nosaltres creim realment adequada, és el mateix que s'ha fet amb el patrimoni sindical. O sigui, tornar el patrimoni a les cambres, a les organitzacions representatives del sector perquè el patrimoni sorgeix de les quotes donades pel sector durant dècades. Per tant, no entenem..., bé, sí que ho entenem, sé que hi ha una complicació, com se fa aquest repartiment si no hi ha hagut unes eleccions prèvies que defineixen quina és l'organització? Si no hi hagués hagut eleccions sindicals no s'hagués pogut fer el repartiment del patrimoni sindical, lògicament. Per tant, per les raons que siguin no se volen fer aquestes eleccions al camp que facilitarien, una vegada acabades, un repartiment clarament matemàtic.

Bé, com que això no és així, nosaltres en vistes de la proposició no de llei presentada pel PSM i també conscient de què altres vegades això ha estat rebutjat i que a més ja hi ha un decret en marxa i les coses estan molt avançades, si no s'atura aviat, el que se farà serà la venda i per tant, la dilapidació d'aquest patrimoni que ens semblaria una posició profundament injusta. Hem presentat dues esmenes a la proposició del PSM i que van en la línia de preservar, en la mesura del que sigui possible, el fons de la qüestió. Per una banda de què si el repartiment se fa a ajuntaments, o se fa a determinades entitats, sigui exclusivament per fomentar l'agricultura i ramaderia, o sigui amb sentit finalista. Però sobretot que se faci amb consens i diàleg amb les organitzacions agràries.

A mi m'ha semblat bé el final de la intervenció del Sr. Sampol i ja puc anunciar que en aquest sentit que defensaria al final amb el meu vot la mateixa postura que ell ha dit. Si el PP

creu que se pot aprovar la proposició del PSM, una solució intermèdia, per intentar que almanco no hi hagi la venda del patrimoni per corregir, en la mesura del possible, el decret, valdria la pena treure una solució unànime d'aquesta cambra. Si això no és així defensam clara i obertament el patrimoni de les organitzacions agràries que és la posició força que mantenim i seguim mantenint.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat l'esmena de substitució RGE núm. 6890/06. Té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres presentam aquesta esmena, jo també vull dir d'entrada que la posada de manifest en les intervencions sobre l'anàlisi del problema, coincidim tots crec que en el 100% i podem tenir matisos a l'hora de la proposta concreta que hem presentat. Però ja m'avanç anunciant que si al final es troba una solució intermèdia de consens que pugui ser aprovada i per tant, el Govern la consideri, també ens hi apuntarem. Però jo crec que se tracta en aquest moment d'evitar la situació greu que està plantejant en aquest moment el Govern i que pot comportar la dilapidació de bona part d'un patrimoni que els pagesos han acumulat durant anys mitjançant les seves aportacions econòmiques, com molt bé ha dit el Sr. Sampol i en alguns casos en hores de feina pròpiament dels mateixos pagesos. Per tant, crec que la situació en aquest moment és greu, s'ha d'intentar evitar de qualsevol manera i per tant, anunciï que també d'acord en trobar una solució intermèdia, si és que el grup majoritari hi ve a bé, donat les diferents propostes que hi ha en aquest moment.

La nostra proposta la plantejам en tres aspectes diferents que creim que són cabdals en aquest moment. Primer la retirada del decret que té en marxa el Govern. Segon, que es cerqui el consens amb el sector, però amb qui s'ha de cercar el consens? Estam amb allò que han dit els dos portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula abans, el Govern s'ha negat sistemàticament en tota l'etapa autonòmica a convocar eleccions a cambres agràries, que és allò que hagués donat la pauta de qui és qui dins el sector, qui té la representativitat dins el sector i per tant, sabríem amb qui ha de negociar i consensuar el Govern aquest tema que tots reclamam que s'ha de fer des del consens. Per tant, entenem nosaltres que el procediment més correcte en aquest moment seria: primer, retirada del decret per què? Perquè aquest decret és una provocació i és un insult al sector. He de recordar, ja ho vaig dir l'altre dia a la interpel·lació en el plenari, que un primer projecte de decret posada dins la comissió liquidadora a les organitzacions professionals agràries, ho explicaré més endavant, les úniques representats legalment del sector. I pel fet de què hi va haver alguns suggeriments de modificació, o propostes d'esmenes a l'esborrany que hi ha avui damunt la taula, la resposta del Govern ha estat treure les organitzacions professionals agràries. Jo crec que això és un insult que no se pot tolerar.

Per tant, el Govern el que primer ha de fer és retirar aquest projecte de decret que té en tramitació. En segon lloc, com deim, ha de cercar el consens, però el consens amb qui, si no s'han fet al·legacions a cambres que eren una de les virtuts que mantenien les cambres, tots sabem que eren uns institucions que havien quedat antiquades, però almanco les eleccions a cambres permetien conèixer la representativitat que tenia cada una de les organitzacions dins el sector. I per què deim tot això? Perquè el Govern per extingir les cambres i ara posar en tramitació un decret per repartir el seu patrimoni, ha fet ús d'una llei que així ho regula, la Llei 18/2005, però ha fet ús d'aquesta llei només en part. Aquesta llei diu que les vertaderes organitzacions representants del sector seran les organitzacions professionals agràries i que s'han de convocar eleccions, mitjançant un procediment que el Govern ha d'establir. I el Govern fa una part, però no fa l'altra. Per tant, seguim sense saber qui té la representativitat dins el sector per negociar amb l'administració, o per defensar els interessos dels treballadors del camp, dels pagesos, qui és que té la representació dins el sector.

Insistesc i acab, entenem que el procediment que s'hauria de seguir en aquest moment és retirar el decret. Convocar eleccions dins el sector, regulant i pactant el procediment amb les organitzacions professionals agràries, que són segons la llei qui té la representació. I a continuació consensuar, en funció d'aquesta representació que se fa, amb aquest patrimoni. Insistesc, si hi ha una proposta de consens segurament ens hi podrem adherir.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Jo he de començar dient senyores i senyors diputats que no és cert, no és veritat que el patrimoni de les cambres agràries s'hagi format amb les aportacions o quotes dels agricultors i ramaders. Que no se confongui o no se vulgui enganyar l'opinió pública dient això, dient que el patrimoni és mitjançant les quotes, per les aportacions dels agricultors i ramaders. Jo he de dir que no s'ha de confondre el que són les cambres agràries amb els sindicats verticals i que com tots vostès saben se varen dissoldre amb l'entrada de la democràcia. No podem confondre idè el patrimoni de les cambres agràries amb allò que és el patrimoni de l'antiga organització dels sindicats verticals.

Com tots vostès saben, les cambres agràries se varen crear pel Reial Decret 1336/1977, de dia 2 de juny, i se va fer amb criteris d'ordenació social i essencialment per a la seva consulta i col·laboració amb l'administració. I per aquest decret de creació les cambres agràries se varen subrogar amb la titularitat dels drets de les germandats d'agricultors i ramaders. Tal vegada podríem dir que les cambres agràries són les hereves

d'allò que eren les germandats d'agricultors i ramaders. L'article 4 de la Llei 23/1986, de 24 de desembre, de bases de règim jurídic de les cambres agràries, fixa les funcions d'aquestes cambres i entre elles diu que són: "actuar com a òrgans consultius de les administracions públiques, administrar els seus recursos propis i aquelles funcions que li pugui delegar l'administració o que li pugui encarregar", res més. Únicament són unes cambres d'assessorament a l'administració.

I diu l'article 12 de la mateixa Llei 23/1986, que parla del règim econòmic, que per al compliment dels seus fins, les cambres agràries podran comptar amb els recursos següents: les subvencions que per al seu normal funcionament se puguin establir anualment en els pressuposts generals de l'Estat i de les comunitats autònomes, les rendes i productes del seu patrimoni i les donacions, llegats, ajudes i altres recursos que se'ls puguin ser assignats. Aquest article 12 no parla en cap moment de quotes o aportacions dels agricultors a allò que fa referència al règim econòmic. I és la mateixa llei, la Llei 23/1986, que permet la dissolució, com vostès saben, de les cambres agràries locals i diu a la disposició addicional segona: "que el resultat de la liquidació s'ha d'aplicar a fins i serveis d'interès general agrari". Per tant, no es pot cedir per cap de les maneres el patrimoni de les cambres agràries a les cooperatives agràries en els municipis existents i en cas de què no n'hi hagi en els ajuntaments, que és la proposta que fa el PSM mitjançant aquesta proposició no de llei.

No crec, vostès convendran amb mi, que les cooperatives agràries dels municipis tinguin com a objecte social un servei d'interès general agrari i els ajuntaments tampoc, a més he de dir que els ajuntaments no tenen competència en agricultura. Jo crec que l'esmena que ha presentat Esquerra Unida i Els Verds ve a solucionar aquesta deficiència que té aquesta proposició no de llei. Crec que aquesta esmena el que fa és salvar de qualque manera aquesta proposició no de llei i dir que s'hagin de destinar els recursos a béns d'interès general.

També he de dir que la Llei 18/2005, la que permet dissoldre les cambres interinsulars, ho torna dir ben clar, diu a la disposició addicional única: "el patrimoni de les cambres agràries que resultin extingides s'haurà de destinar a fins i serveis d'interès general agrari". I això senyores i senyors diputats és el que fa aquest Govern mitjançant aquest decret que sortirà a llum, d'extinció de les cambres agràries. Ho destinarà precisament a fins i serveis d'interès general, amb agències comarcals del FOGAIBA.

La situació de les cambres agràries en aquests moments, tots els senyors diputats ho coneixen, són immobles que en aquests moments estan..., jo no diria que no s'utilitzen perquè és una situació curiosa, per exemple en el local de la cambra agrària de Ferreries hi ha la policia local, o que en el local de la cambra agrària de Lluçmajor, què volen que els digui senyors diputats, hi guarden les carrosses dels Reis, a títol d'exemple. Per tant, què s'hauria de transferir a aquests ajuntaments? S'hauria de transferir a l'Ajuntament de Palma un bar a la Plaça de Santa Eulàlia, o una tenda de roba de núvies que hi ha instal·lat?

Mirin senyores i senyors diputats, jo pens que aquesta és la millor situació que se pot donar en aquestes cambres agràries, que el Govern mitjançant aquest decret faci la subhasta pública i que els rendiments que tregui amb aquesta subhasta, tal i com ho té pensat, ho dediqui a allò que diuen les dues lleis, a allò que marca la Llei 18/2005, que ho destini a fins i a serveis d'interès general. Això és el que pensa fer el Govern i nosaltres el que farem serà amb els nostres vots rebutjar aquesta proposició no de llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, de la intervenció del Grup Parlamentari Popular se dedueix que el vot és contrari a qualsevol de les propostes que hi ha damunt la taula. Aleshores des d'aquest punt de vista és correcte defensar allò que per part del PSM-Entesa Nacionalista entenem que és la solució ideal i que tal vegada estigui ben resumida a l'esmena presentada pel Grup Socialista, allà on planteja la retirada del decret, nosaltres entenem que és correcta des del moment que no està consensuada amb les organitzacions agràries i planteja la celebració d'eleccions per determinar la representativitat del sector i després de les eleccions un consens entre administració i representació majoritària d'agricultors i ramaders. Aleshores aquesta és la solució que per al PSM resulta ideal.

Així mateix, en l'exposició del Sr. Oliver queda una cosa clara, les cambres agràries són hereves de les germandats d'agricultors i ramaders, la germandat que se coneixia popularment en els pobles i se subroguen els drets i se subroga el patrimoni existent fins aleshores. Part d'aquest patrimoni ja estava format en el moment de la constitució de les cambres agràries. Per tant, les cambres també són hereves del patrimoni de la germandat, germandat que s'alimentava amb les quotes obligatòries que en anar a pagar la contribució, com popularment se deia, hi havia el rebut de la germandat. I mitjançant aquestes quotes els pagesos anaren formant aquest patrimoni.

En tot cas queda clar que per part del Partit Popular no se cerca el consens, sinó la imposició, s'imposa una solució al conjunt de pagesos, escoltant únicament una part dels pagesos. És majoritari o no? No ho sabrem fins que no se convoquin eleccions. I per què el Partit Popular no vol eleccions? Segurament perquè deu tenir por de què "els seus" perdin. Aquesta és la realitat. Per tant, si al representant d'Esquerra Unida i Els Verds li pareix bé, jo crec que concentraria tot el que pensam que és just amb l'esmena del Grup Socialista, que ja puc anunciar que l'admetem. En tot cas se pot posar tot a votació perquè qualsevol cosa és millor que el que tenim en marxa en aquest moment, en forma de decret que ja ha sofert al·legacions per part d'una part dels pagesos, per part d'Unió de Pagesos.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol.

Si els sembla bé, procedirem a la votació. Vostè ha acceptat l'esmena del Grup Socialista, però se votaran en el conjunt.

Vots a favor? 7 vots.

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vots a favor 7, en contra 9, cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS